

Systém slovesné flexe ve faerštině:

	1. (-ar, -að-)	2. (-ur, -t/d-)	3. (-ir, -t/(d)d-)	4. (hl. ostřená)	silná slovesa
	<i>kalla</i>	<i>krevja / flyta</i>	<i>døma / keypa / gleða</i>	<i>búgva</i>	<i>bíta / taka</i>
eg	kall-i	krevj-i	døm-i	búgv-i	bít-i / tak-i
tú	kall-ar	krev-ur	døm-ir	bý-rt	bít-ur / tek-ur
hann / hon / tað	kall-ar	krev-ur	døm-ir	bý-r	bít-ur / tek-ur
vit, tit, teir / tær / tey	kall-a	krevj-a	døm-a	búgv-a	bít-a / tak-a
eg, tú, hann / hon / tað	kall-aði	krav-di / flut-ti	døm-di / keyp-ti / gle-ddi	bú-ði	beit /alt. tú beit(st) / tók
vit, tit, teir / tær / tey	kall-aðu	krav-du / flut-tu	døm-du / keyp-tu / gle-ddu	bú-ðu	bitu / tóku
imperativ sg. / pl.	kalla! / kallið!	ven! / venjið!	døm! / dømið!	búgv! búgvið!	bít! / bítið!
přít. participium	kallandi	venjandi	dømandi	búgvandi	bítandi
minulé participium	kallaður	vandur / fluttur	dømdur / keyptur / gleddur	búgvín	bitín / tikiín
supinum	kallað	vant / flutt	dømt / keypt / glett	búð (búgvið)	bitið / tikið

1. u řady sloves (alternativní) préteritum podle ostatních tříd: rópa > rópti / rópaði, brúka > brúkti / (*brúkaði), atd.; patří sem i některá slovesa s ostřením, např. *flýggja*: 2/3. os. *flýggjar* (občas též *flýr*), prét. *flýggjaði / flýggjaðu*

2. „reverze“ i-umlautu v préteritu: e < a; y < u; jiné odchylky: *tiga – tigur* či *tegir > tagdi*; *berja / merja / verja > berjir / merjir / verjir & flekja / rekja / tekja / vekja > flekir, rekir, tekir, vekir* (= někdy se řadí do 3. třídy, ale střídají hlásky jako 2. třída); *smyrja, spyrja*: 2.os. *smyrtr, spyrtr*, 3.os. *smyr, spyr*

3. žádné (další) odchylky

4. ostření jen tam, kde není a (historicky!) nebyla žádná souhláska (na počátku koncovky); analogicky *doyggja*: 1.os. *doyggi*, 2.os. *doyrt*, 3.os. *doyr*, prét. *doyði / doyðu*, sup. *doyð* (adj. *deyður*)

silná slovesa: 7 ablautových řad jako v ostatních germ. jazycích; také *gera*: 2.os. *gert*, 3.os. *ger*, prét. *gjörði*

-st formy: *eg kalli-st, tú / hann / hon / tað kallast, vit / tit / teir / tær / tey kallast*; prét. *kallaðist / kallaðust*; sup. *kallast*
eg taki-st, tú / hann / hon / tað tekst, vit / tit / teir / tær / tey takast; prét. *tókst / tókust*; sup. *tikist*

	<i>vera</i>	<i>hava</i>	<i>verða</i>	<i>blíva</i>
eg	eri	havi	verði	blívi
tú	ert	hefur	verður	blívur
hann / hon / tað	er	hefur	verður	blívur
vit, tit, teir / tær / tey	eru	hava	verða	blíva
eg, tú, hann / hon / tað	var	hevði [heiji]	varð (tú varðst)	bleiv (tú bleivst)
vit, tit, teir / tær / tey	vóru	høvdu [hød:u]	vórðu	blivu
imperativ sg. / pl.	ver! / verið!	hav! / havið!	verð! / verðið!	blív! / blívið!
přít. participium	verandi	havandi	verðandi	blívandi
minulé participium			vorðin	blivin
supinum	verið	havt		blivið

Praeteritopresentia:

	<i>skula</i>	<i>vilja</i>	<i>munna</i>	<i>kunna</i>	<i>mega</i>	<i>vita</i>
eg	skal	vil	man	kann	má	veit
tú	skalt	vilt	manst	kanst	mást	veitst
hann / hon / tað	skal	vil	man	kann	má	veit
vit, tit, teir / tær / tey	skulu / skula	vilja	munnu / munna	kunnu / kunna	mega / mugu	vita
eg, tú, hann / hon / tað	skuldi	vildi	mundi	kundi	mátti	visti
vit, tit, teir / tær / tey	skuldu	vildu	mundu	kundu	máttu	vistu
supinum	skulað	viljað	munnað	kunnað		vitað